

FENYVESI ORSOLYA

Jóság

Te jobb vagy nálam, sokkal jobb vagy,
csak játszol a szavakkal,
ölelésből ki nem hátrálsz,
ha sikítok, nem apasztod el az esőt,
elbírod az állatok felénk és felé
tanúsított falánk közönyét,
és becsukod a szemed, ha nyílik a sötét,

ó, te sokkal jobb vagy, nem emlékszel
a virágok nevére, akadozva előadott történeteimre,
neked az anyag bontja szirmai,
te úgy bánasz az idővel is, mint velem.

Nem hasonlítasz engem semmihez,
nem meséltél még nekem rólam,
mert te jó vagy. És ha bántalak,
jóságoddal versz meg, jóságoddal
magasodsz felém, míg elterülök
alattad, és nőttön-nő
zord messzeségem, kiterjedt,
puszta erőm,

és egyre több marad belőlem.

A néma terjedelem

*Nem tudok Veled élni,
Mert élet az.
(Emily Dickinson)*

Látta valaki, merre folyt a menyasszony?
Öklömnyi napokat sodort magával.
Látom, ahogy partra fullad a következő sor:
nem hasít forma a sárga izzásba.

Nem vág villám a felruházott fába.
Nálad jobban csak a szavakat kívántam,
a bösz pusztaságot. És most ez az időtlen táj,
benne jelentés csordogál:
egyszeri ígéret, porba hullt száj.